

Lesny zakątek

NUMER 2

W NUMERZE:

**BEATYFIKACJA JANA PAWŁA II
KRZYŻÓWKA
WYWIADY**

GAZETKA INTERNETOWA WTZ KARCZEMKA

FUNDACJA IM. BRATA ALBERTA JEST ORGANIZACJĄ POŻYTKU PUBLICZNEGO
KRS 0000 028 246

VII INTEGRACYJNY TURNIEJ PIŁKI NOŻNEJ

18 czerwca 2014 roku Boisko Zespołu Szkół w Stawkach

Propagujmy razem szeroko pojętą integrację,
zdrowy styl życia, grę w piłkę
osób niepełnosprawnych w duchu "fair play"!

więcej informacji,
karta zgłoszeniowa i regulamin na

www.karczemka.org.pl

**Patronat
Honorowy:**

23.08.2014

CHARYTATYWNY BIEG I MARSZ KARCZEMKI 8,5km

WTZ Karczemka
Szlak bursztynowy,
Otłoczyn

W programie:
kiermasz prac
uczestników warsztatów,
zwiedzanie WTZ Karczemka
oraz posiłek na mecie

Dla każdego unikatowy pamiątkowy
ceramiczny medal na mecie
i pakiet sponsorski w biurze zawodów!

**Szczegółowe informacje nt.
impreszy i zapisy na stronie
www.karczemka.org.pl**

Start Ostry
Wał wiślany,
Słońsk Dolny

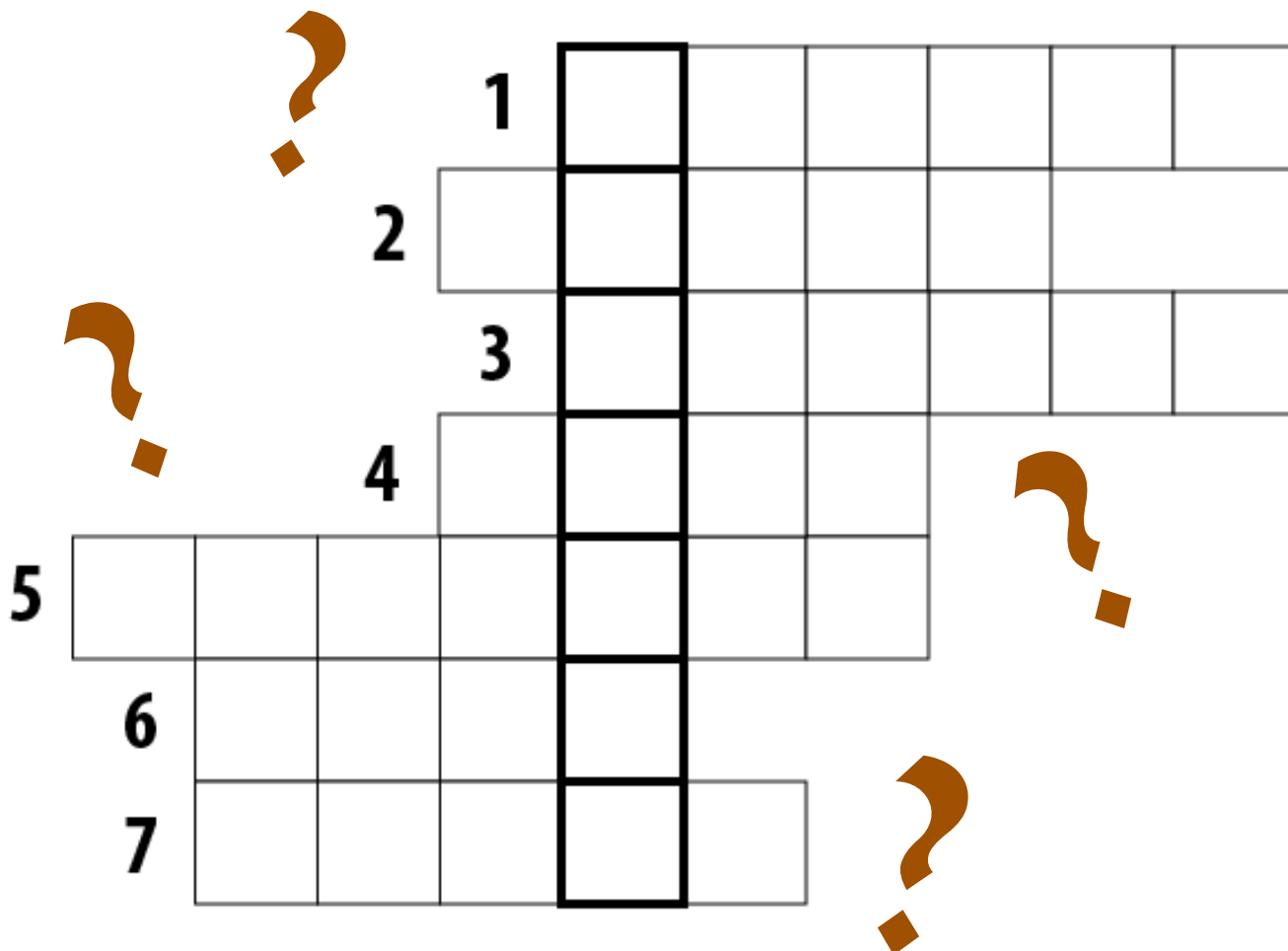
Start Honorowy
Park Zdrojowy,
Ciechocinek
godz. 14⁰⁰

Sponsorzy i organizatorzy

**CUZDROWISKO
CIECHOCINEK**

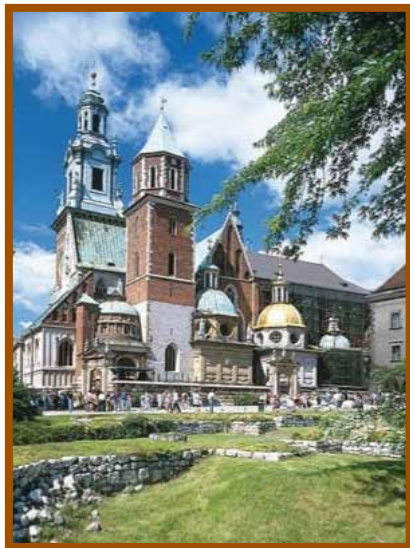

Pytania:

1. Podaj pierwszą porę roku?
2. Jak nazywają się egzaminy, które odbywają się w miesiącu maju?
3. Do malowania po papierze?
4. Podaj drugą porę roku?
5. Jak nazywa się dzień, który jest 1 czerwca każdego roku?
6. Do klejenia biurowy?
7. Do malowania po papierze?

Autorzy:
Magdalena Trzebiatowska

Święte Miejsca Jana Pawła II

Niektóre miejsca z Janem Pawłem II są związane. Miejsca także są dla wszystkich ludzi. Są też warte zwiedzania. Papież Jan Paweł II często wspominał, że czuje się szczególnie związany z Katedrą Wawelską. Był też uczuciowo związany z rodzinnym miastem. W czasie jednego spotkania z mieszkańcami i pielgrzymami 1999 roku Ojciec Święty wspominał widok z okna z domu rodziców. Na ścianie budynku jest do dzisiaj tablica z napisem w tym domu urodził się 18 maja 1920 roku i mieszkał Karol Józef Wojtyła. W Bazylice Ofiarowania Najświętszej

Marii Panny Jan Paweł II w tej Świątyni został ochrzczony, przyjął I Komunię Świętą. Służył też do Mszy Świętej. Był także tu Bierzmowany. Gdy już jako Papież Jan Paweł II przyjechał do Wadowic tam kierował pierwsze kroki, aby po modlić się przed Ołtarzem w Kaplicy Matki Bożej Nieustającej Pomocy. Tą ziemię Karol Wojtyła kochał i kiedy tylko mógł przyjeżdżał. Sanktuarium Matki Bożej Fatimskiej była zniesiona w dziękczynieniu za ocalenie życia Jana Pawła II po zamachu na Placu Świętego Piotra. Sanktuarium Miłosierdzia Bożego w Krakowie w Łagiewnikach w sercu Ojca Świętego zajmowało ono miejsce szczególne. W Krakowskich Łagiewnikach Jan Paweł II w homilii podczas swojej drugiej wizyty w Sanktuarium w dniu 17 sierpnia 2002 roku. Łagiewniki zawdzięczają naszemu Papieżowi.

Wcześniej przez Ojca Świętego na Ołtarze siostrze Faustynie Kowalskiej. Jej proces beatyfikacyjny zaczął się 1968 roku. Dwadzieścia cztery lata później zakończył

Ojciec Święty Jan Paweł II. On też siostrę Faustynę kanonizował w 2000 roku. Nowoczesny kościół był budowany wielkim pośpiechu na przyjazd Papieża Jana Pawła II. To miejsce jest ważnym punktem na mapie Pielgrzymów.

Magdalena Trzebiatowska

Wasze plany wakacyjne

Zapytaliśmy uczestników o ich plany wakacyjne.

Jacek K

W czasie urlopu będę maszerował w Pielgrzymce na Jasną Górę do Częstochowy. Pielgrzymka będzie trwała dziewięć dni. Po pielgrzymce

pojadę samochodem do domu. Po takiej pielgrzymce będę odpoczywał i nabierał sił do dalszej mojej pracy w Warsztacie Terapii Zajęciowej.

Wojtek Czyż

W czasie moich wakacji pojadę nad morze. Będę chodził na lody,

picce oraz na kole. Nad morzem będę szukał muszelki i patrzył na morskie fale.

Angelika

Będę zwiedzała Toruń. Pojadę do mojego brata z siostrą na rubinkowo. Pojadę z moją siostrą na działkę do koleżanki siostry. Na działce będę zbierała czereśnie. Z siostrą będę pływać statkiem po rzece Wiśle. W czasie urlopu odwiedzę też moją

ciocię Anię z moją siostrą. Z moją rodziną pójdę na lody, które ja bardzo je lubię.

Justyna Lewandowska

W czasie urlopu pojadę do babci Grażyny na Podole. Będę tam z dziećmi się bawiła. Z rodziną będę chodziła na zakupy, i zwiedzała Podole. Tam też będę nawlekała moje medale dla babci Grażyny.

Ania

W czasie urlopu będę w domu. W domu będę oglądała filmy i chodziła na spacer. Z moją rodziną grała będę w piłkę nożną.

Teresa Witecka

Rodzinka moja

zapraszała mnie na urlop. Jak będę miała ochotę to pojadę. Moja rodzinka mieszka w Nieszawie. Jak pojadę to bym mojej Cioci Eli pomagała w domowych porządkach. Chodziłabym na spacer i na duże lody.

Radek

W czasie wakacji pojadę do mojej cioci. Będę tam pomagał cioci w porządkach domowych. Chodził będę z całą rodziną na spacer i na smac-

zne przysmaki np. lody, ciastka.

Mariusz

W czasie wolnym będę w domu. Pomagał będę rodzicom w porządkach domowych. Opiekował będę się bratankami. Tak bardzo marzy mi się wyjazd do rodziny. Nie wiem czy ten wyjazd na pewno wypali. Nie chcę mówić o tym wyjeździe, że bym nie spieszyć.

Rysiu

W czasie urlopu pójdę maszerować w pielgrzymce na Jasną Górę do

Częstochowy. Pielgrzymka ta będzie trwała dziewięć dni. Pielgrzymka rozpoczyna się na początku sierpnia bieżącego roku.

Alina

Spędzać urlop będę w domu. W czasie tego urlopu pomagać będę rodzinie w różnych porządkach domowych, która mieszka nie daleko mnie. Będę chodziła na spacer i na wyśmienite lody.

Grzesiu

Nie mogłam z kolegą dogadać się. Ula Makowska

W czasie wakacji będę malować obrazki i ćwiczyć ćwiczenia. Będę chodziła na spacer i na lody.

Leszek

Będę w domu w czasie urlopu. Monicze będę pomagał w robieniu zakupów i w porządkach domowych i w ogrodowych.

Krzysiu

Chodził będę do parku w Ciechocinku. Na zakupy też będę chodził. Mam też

takie plany, że bym wpadał czasem do Muzeum.

Kamila

W planie na urlop mam wyjazd do Koszalina. W Koszalinie mam Cioce Hele. Do Koszalina pojadę z moim tatą tam będę zwiedzać

Koszalin z moją rodziną. Pójdę zobaczyć morze. Na miejscu zobaczę czy będą muszelki. Jak będą to sobie pozbię i przywiozę do domu. Mam zamiar kupić pamiątki koleżankom jak Magdzie Trzebiatowskiej, Alinie Niewiadomskiej, Oli Serafickiej, oraz Teresce Witeckiej z Koszalina.

Jarek

Nie wyjeżdżam nigdzie w czasie urlopu. Pojadę tylko z rodzicami na naszą działkę do Ciechocinka. Na działce będę odpoczywał, czytając różne książki.

Wymarzone wakacje - opowiadanie

Co roku latem Angelika z rodziną na wakacje wyjeżdżała nad morze. Lubiała spacerować na plaży. Zawsze szukała na spacerze w piasku różnych skarbów. Pewnego dnia znalazła perłową muszlę. Innym razem w czasie swoich wakacji znalazła piękne, duże bursztyny o kolorach zachodzącego

słońca. Angelika z rodziną zabrała swoje skarby do domu i schowała do swojej biżuterii, które trzymała w skrytce. Popołudniami rodzice Angeliki i jej brat Mirek pływali w morzu. Angelika chodziła z nimi na plażę, ale Angelika zanurzała w wodzie tylko stopy, ponieważ nie nauczyła jeszcze się pływać. Angelika powiedziała do swojej rodziny: tylko na was popatrzę i będę się opalała. Morze było głębokie

i zimne, pełne tajemnic. Pewnego ranka Angelika spacerowała po ciepłym piasku na plaży. Nagle znalazła coś błyszczącego w piasku. Podeszła aby zobaczyć co tak świeci. To był słońnik, który przynosił szczęście. Był srebrny i błyszczący jak gwiazdy błękitne. Angelika domku letniskowego, aby schować

słońnika do tych skarbów, które znalazła szybciej na spacerze. Następnego dnia wyruszyła Angelika na plażę zobaczyć jak jest pięknie nad morze. Rozejrzała się dookoła. Zobaczyła dziewczynę unoszącą się na wodzie. Dziewczyna płakała tak smutno jakby zachwałę miało jej pęknąć serce. Dzień dobry - powiedziała cicho Mam na imię Angelika Co się stało, że tak się smucisz?

A ja nazywam się Alinka-
powiedziała dziewczyna.
Zgubiłam słonika. Kiedyś należał
do mojej przyjaciółki Magdale-
ny . Jest on dla mnie bardzo cen-
ny. Wydawało mi się , że wczoraj
gdzieś tu go zgubiłam, ale teraz
nigdzie go nie widzę. Angelika się
zarumieniła. Zrobiło jej się gorąco.
Czy to był srebrny słonik
? – powiedziała Angelika
Tak. Powiedziała Alinka
Chodź ze mną do domu
to tobie go oddam.
Nie mogę z tobą pójść –
powiedziała Alinka
Dlaczego ? zapytała Angelika.
Dlatego nie mogę przyjść do cie-
bie, ponieważ moja mama będzie
mnie szukała. Powiedziała Alinka.
Angelika otworzyła szeroko
oczy. Odwróciła się i pobiegła
do domu mówiąc do Alinki:
Poczekaj na mnie ja zaraz przyjdę.
Wróciła po pięciu minu-
tach ze swoją biżuterią.
Proszę powiedziała Angelika do Alin-
ki i podała jej słonika. to najwspani-
alszy skarb, jaki znalazłam w życiu.
Ciszę się, że mogę tobie go oddać .
Dziękuję z całego serca.
Schowała Alinka słonika i spojrzała
na Angelikę. Angelika spojrzała na
głębokie, zimne morze, a potem
na Alinkę. Alinka opowiadała o
swoim domu i chciała zaprosić

Angelikę do swojego domu:
Mój dom jest tak pięknie
położony wśród lasów i jezior.
Angelika zdecydowała się
i skorzystała z zaproszenia.
Tutaj mieszkam powiedziała Alina.
Zaczekaj chciałabym ci coś
podać. Po chwili wróciła z
domu z małą muszelką w kształcie
trąbki. Angelika przewlekła przez nią
rzemyk, ponieważ miała ona małą
dziurkę. I zawiesiła ją sobie na szyi.
Tou pomine kodemnie – powiedziała.
Dziś należy do ciebie.
Dziękuję powiedziała Angelika.
Alina wzięła ją za rękę i razem
poszły na spacer. Dotarły do
miejsca, w którym się spotkały.
Dziękuję, że znalazłaś mój
cenny słonik i przechowowałaś
go w bezpiecznym miejscu.
A ja dziękuję ci za muszelkę
powiedziała Angelika. Nig-
dy jej nie zdejmę. Będzie
mi przypominała ciebie.
Jej muszelka lśniła, kiedy dziewczyna
ze śmiechem spacerowała i sobie
skakała. W pewnej chwili spojrzała
daleko przed siebie. Wydawało
jej się, że zauważyła swoją nową
przyjaciółkę Alinę w blasku słońca.

Magdalena Trzebiatowska

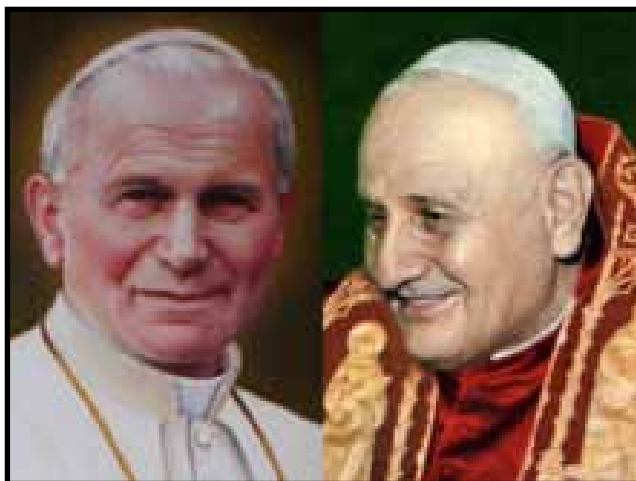
Kanonizacja Jana Pawła II i Jana XXIII

Odbyła się 27 kwietnia 2014 w Watykanie, na Placu Świętego Piotra, podczas której dwaj błogosławieni papieże: Jan XXIII oraz Jan Paweł II, zostali ogłoszonymi świętymi Kościoła katolickiego.

5 lipca 2013 wydano dekret w sprawie cudu za wstawiennictwem bł. Jana Pawła II. Cudem tym, jak poinformował ks. Federico Lombardi, jest zatwierdzone przez lekarzy i teologów z Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych i niewytłumaczalne z

punktu widzenia medycznego, uzdrowienie Floribeth Mory Diaz – Kostarykanki cierpiącej na nieoperacyjnego tętniaka mózgu. Kobieta, oglądając beatyfikację Jana Pawła II, zaczęła do niego się modlić, po czym doznała nagłego uzdrowienia. Papież Franciszek poinformował, że razem z Janem Pawłem II, kanonizowany zostanie również bł. Jan XXIII.

Papież Franciszek, podczas konsystorza w dniu 30 września 2013, wyznaczył na dzień 27 kwietnia 2014 (tj. Niedziela Miłosierdzia Bożego) kanonizację dwóch papieży Jana Pawła II i Jana XXIII.

Jan Paweł II został kanonizowany dziewięć lat po śmierci i trzy lata po beatyfikacji, zaś Jan XXIII pół wieku po śmierci i trzynastcie lat po beatyfikacji. W przypadku Jana XXIII papież zdecydował o odstąpieniu od stwierdzenia cudu za wstawiennictwem błogosławionego.

Prefektura Domu Papieskiego ogłosiła, że na kanonizację nie będą potrzebne żadne wejściówki i będą mogli wziąć udział wszystkie osoby, które znajdą miejsce na placu św. Piotra,

placu Piusa XII oraz Via della Conciliazione.

Burmistrz Rzymu ogłosił, że na uroczystość kanonizacji dwóch papieży ma przyjechać 100 światowych przywódców.

Była to pierwsza podwójna kanonizacja papieży w XXI wieku i zarazem pierwsza kanonizacja głowy Kościoła od czasu kanonizacji Piusa X w 1954 oraz pierwszy raz, kiedy papież kanonizował dwóch swoich poprzedników i kiedy to na jednej uroczystości przewodniczyło dwóch papieży – emerytowany i obecny.

31 marca 2014 ks. Federico Lombardi poinformował, że na tę uroczystość został zaproszony emerytowany papież Benedykt XVI 26 kwietnia 2014 ks. Federico Lombardi poinformował, że papież senior przyjął zaproszenie na uroczystość i będzie w gronie koncelebransów podczas Mszy św. kanonizacyjnej Jana XXIII i Jana Pawła II.

Według danych szacunkowych, w kanonizacji Jana XXIII i Jana Pawła II na Placu Świętego Piotra uczestniczyło 800 tys. wiernych.

Jan Paweł II

Papież Jan Paweł II był pielgrzymem pokoju, apostołem Bożego Miłosierdzia. Był człowiekiem otwartym na inne kultury i religie, dialogu i pojednania między narodami. Kilka razy okrążył dookoła glob ziemski i spotykał się z najważniejszymi ludźmi stanu: prezydentami, premierami, królami, ludźmi nauki i sztuki. Również spotykał się z ludźmi bardzo prostymi z robotnikami i rolnikami, bezdomnymi, oraz chorymi w szpitalach. Jan Paweł II nie wstydził się swojej modlitwy. Zawsze był skupiony na tajemnicy, którą sprawował. Papież był zjednoczony z Mistrzem, któremu służył

całe życie. Z domu rodzinnego Jan Paweł II wyniósł pobożność Maryjną. Mistrzem był dla niego Ojciec prowadzący go na dróżki do Kalwarii Zebrzydowskiej. Postawa Maryi była również wzorem służby dla Jana Pawła II i wiernego trwania pod krzyżem Chrystusa, aż do końca. Zawsze miał przy sobie różaniec, który odmawiał w wolnych chwilach. Skupiał się całkowicie w skupienie modlitewne, powtarzając „zdrowaśki”. Podczas ostatniej pielgrzymki do Ojczyzny w sierpniu 2002 roku pokazała Papieża Jana Pawła II odważnie wchodzącego w wewnętrzny dialog z Bogiem. Papież często ukrywał się w samotności, aby w ciszy rozmawiać z Ojcem. Modlitwa była dla niego sposobem naśladowania Chrystusa. W Wielki Piątek w 2005 roku, w ostatnich chwilach swojego życia, mocno obejmował krzyż, by nic nie mogło go oderwać od tej miłości ukrzyżowanej, której zaufał do końca. Karol Józef Wojtyła urodził się 18 maja 1920 roku w Wadowicach jako drugi syn Karola Wojtyły seniora i Emilii z Kaczorowskich. Jego brat, Edmund, miał wówczas 14 lat. Miesiąc po narodzinach, 20 czerwca 1920 roku, przyszły papież został ochrzczony przez księdza Franciszka Żaka, kapelana wo-

jskowego, w kościele znajdującym się przy wadowickim Rynku Głównym. Jego ojcem chrzestnym został Józef Kuczmierczyk, zaś matką chrzestną – Maria Wiadrowska. Rodzice Karola Wojtyły wiedli skromne życie. Ojciec, porucznik, był urzędnikiem administracji wojskowej. Matka, kobieta o słabym zdrowiu, wzięła na siebie prowadzenie domu; dorabiała także jako szwaczka. W domu Wojtyłów panowała religijna atmosfera, a oni sami cieszyli się szacunkiem wśród mieszkańców W a d o w i c .

14 maja 1938 roku Karol Wojtyła wzorowo zdał egzamin dojrzałości. Kierując się miłością do teatru i literatury, z inspiracji Mieczysława Kotlarczyka, będącego nauczycielem w gimnazjum karmelickim, wkrótce rozpoczął studia na Wydziale Filozoficznym Uniwersytetu Jagiellońskiego (obecny Instytut Polonistyki, przy ul. Gołębiej 20 – na I piętrze znajduje się tu tablica, z napisem w języku polskim i łacińskim, upamiętniająca studia Karola Wojtyły – Jana Pawła II w latach 1939 – 1940). Wraz z ojcem przeprowadził się wówczas do Krakowa. Decyzja o studiowaniu filologii polskiej była zaskoczeniem dla wielu osób, które w religijnym młodzieńcu widziały świetnego kandydata na księdza.

W sierpniu 1946 roku Wojtyła ukończył celująco czteroletnie studia teologiczne. 1 listopada z rąk kardynała Sapięhy otrzymał święcenia kapłańskie, a następnie odprawił swoją pierwszą mszę świętą w krypcie

św. Leonarda. 15 listopada udał się wraz z księdzem Stanisławem Starowieyskim do Rzymu, aby podjąć studia na Papieskim Uniwersytecie Dominikańskim – Angelicum. Zamieszkiwał wówczas w Kolegium Belgijskim przy Via del Quirinale 26. Oprócz pogłębiania wiedzy i pracy nad doktoratem, Wojtyła miał również poznawać Rzym i podpatrywać metody prowadzenia działalności duszpasterskiej, stosowane w innych krajach. W Rzymie miał też okazję uczestniczyć we mszy celebrowanej przez Ojca Pio. Według relacji niektórych osób, Ojciec Pio przepowiedział Karolowi Wojtyłę, iż obejmie on Tron Piotrowy.

Jako kardynał, Wojtyła kontynuował swoje prace badawcze, czego owocem była książka *Osoba i czyn*,

uważana za jedno z głównych dzieł filozoficznych przyszłego papieża. Wojtyła uczestniczył także w pracach kolejnych kongresów teologów polskich oraz w międzynarodowych zjazdach teologicznych. Sam, indywidualnie, nie stronił również od wyjazdów zagranicznych. Odbывał podróże do Stanów Zjednoczonych, Kanady, Australii i Republiki Federalnej Niemiec. W maju 1978 roku Karol Wojtyła odwiedził Pawła VI po raz ostatni. 12 sierpnia kardynałowie Wyszyński i Wojtyła przybyli do Rzymu, by uczestniczyć w uroczystościach pogrzebowych, a następnie w konklawe, które miało wybrać następcę Pawła VI. 26 sierpnia na nowego papieża wybrany został Albino

Rysio R. na pielgrzymce

Miałem okazję pojechać na IV Pielgrzymkę Zintegrowaną. Pielgrzymka ta była z Janem Pawłem II w Rzymie Wrażenie moje było takie, że musiałem trochę aż popłakać. Nie miałem okazji rozmawiać z Janem Pawłem II. Dostałem od Jana Pawła II dwa różańce / jeden jest pachnący, a drugi jest ze szkielek/ dostałem też obrazek z nim i jego też jest podpis. Spotkanie odbyło się w dniach od 5 – 12 października w 2000 roku. Jedzenie było bardzo smaczne. W Rzymie byłem pierwszy raz Po pielgrzymce zwiedzaliśmy Rzym. W czasie pielgrzymki mieliśmy białe bluzki i czapki. Na Placu Świętego Piotra byłem, ponieważ były tam dary od wszystkich pielgrzymów. Spaliśmy i jedliśmy w hotelu. Na pielgrzymkę wszyscy pielgrzymi przyjechali z całego świata.

Luciani, arcybiskup z Wenecji. Przyjął on imię: Jan Paweł I. Nie dane mu było jednak długo cieszyć się papieską godnością. Zmarł już 28 września tegoż roku. 4 października odbył się pogrzeb zmarłego papieża, po nim nastąpił okres żałoby oraz konklawe.

Głosowanie, przeprowadzone w poniedziałek, 16 października 1978 roku, wskazało na nowego papieża Karola Wojtyłę. Na pytanie, czy przyjmuje wybór, odpowiedział twierdząco. O godzinie 18.18 nad Kaplicą Sykstyńską uniósł się biały dym, wywołując okrzyki radości wiernych, zgromadzonych

na placu św. Piotra. Kardynał Pericle Felici ogłosił wybór papieża-Polaka. Jan Paweł II powitał tłum słowami: „Sia lodato Gesu Cristo!” („Niech będzie

pochwalony Jezus Christus!”). Wybór przerwał wielowiekową tradycję powoływania na Tron Piotrowy duchownych włoskich. W niedzielę, 22 października, odbyła się inauguracja pontyfikatu, na którą przybyli goście z całego świata. Podczas hołdu składanego przez kardynałów, nowo obrany papież pochylił się i objął prymasa Wyszyńskiego, gdy ten czynił gest poddania. W czasie mszy padły wówczas słynne słowa: „Nie lękajcie się!”. Nastąpił pontyfikat Jana Pawła II!

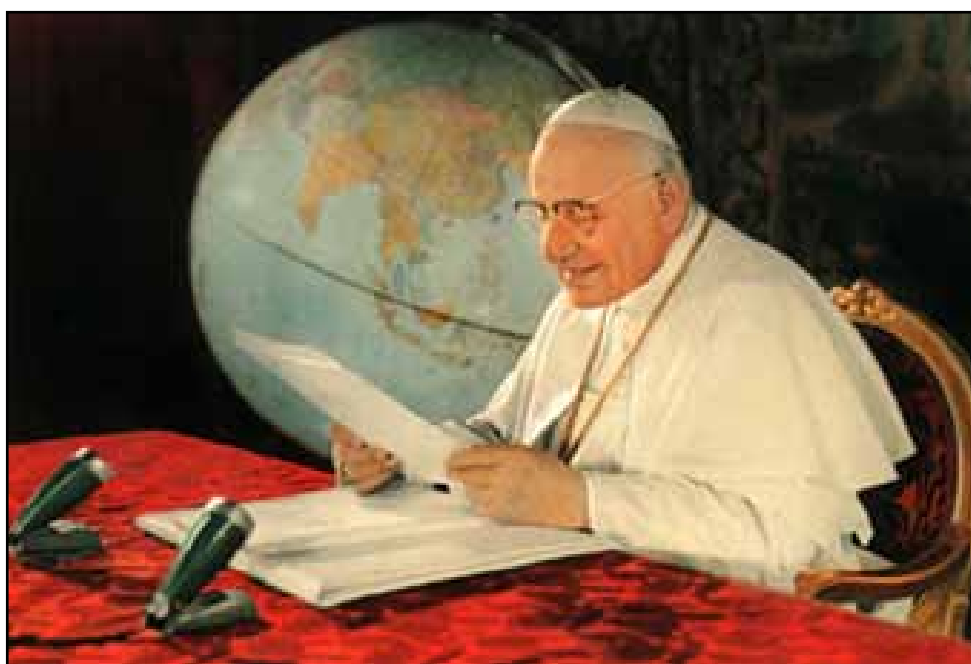
Jan XXIII

Ostatni z czworga dzieci, Angelo Giuseppe

Roncalli urodził się 25 listopada 1881 roku w miejscowości Sotto il Monte w prowincji Bergamo na północy Włoch. Już od małego przejawiał pewną skłonność do życia w Kościele Chrystusowym i dla Kościoła. Wstąpił do Seminarium Duchownego w Bergamo w 1892 roku, a w 1901 przeniósł się do Rzymu do Seminarium „Apollinare” - Papieskiego Wyższego Seminarium Duchownego w Rzymie. Został wyświęcony na kapłana w 1904 roku w kościele pod wezwaniem Santa Maria di Monte Santo.

W 1905 roku został wybrany na osobistego

sekretarza przez nowego Biskupa Bergamo, którym mianowano Giacomo Radini Tedeschi. Od roku 1906 wykładał różne przedmioty w Seminarium Duchownym: historię kościoła,

patrologię i apologetykę. W tym okresie był również naczelnym redaktorem czasopisma diecezjalnego „Życie Diecezji” (La Vita Diocesana), a od 1910 zostaje asystentem „Zjednoczenia Kobiet Katolickich” (Unione Donne Cattoliche).

Po wybuchu wojny w 1915 roku był bardzo zaangażowany przez ponad trzy lata jako kapelan, niosąc posługę rannym i troszcząc się o pacjentów w szpitalach wojskowych w Bergamo. W lipcu 1918 roku zgodził się nieść posługę żołnierzom chorym na gruźlicę, będąc świadomym, że ryzykuje własnym życiem ze względu na możliwość zarażenia się.

Podczas Drugiej Wojny Światowej bp Roncalli utrzymywał roztropne zachowanie neutralności, które pozwoliło mu na skuteczne działanie na rzecz tysięcy Żydów, uchronionych od zagłady, a także na rzecz ludności greckiej, wyczerpanej głodem. 30 grudnia 1944 roku został wysłany do Nuncjatury w Paryżu. Jego działalność dyplomatyczna przyjmowała wyrazisty aspekt pastoralny poprzez wizytacje duszpasterskie w licznych diecezjach we Francji, włączając w to także Algierię.

Kardynałem bp Roncalli został mianowany na ostatnim konsystorzu za pontyfikatu Piusa XII. Po tej nominacji zaakceptował propozycję przeniesienia się do siedziby w Wenecji, gdzie przybył 5 marca 1953. Jego posługa charakteryzuje się gorącym zaangażowaniem w duszpasterstwo i w prace Synodu diecezjalnego.

Na Biskupa Rzymu został wybrany 28 października 1958 roku i przyjął imię Jana XXIII. Jakby na przekór tym, którzy uważali, że jego pontyfikat miałby być "przejściowy", Papież pokazuje od samego początku nowy styl, który odzwierciedla jego osobowość bardzo ludzką i kapłańską, która dojrzała na drodze wielu istotnych doświadczeń życiowych. Przywraca regularne funkcjonowanie organizmów kurialnych i troszczy się o to, aby dać dogłębny wyraz duszpasterskiego charakteru swojej posługi papieskiej. Pomnaża kontakty z wiernymi poprzez wizytacje w parafiach, odwiedza szpitale i więzienia.

25 stycznia 1959 roku zpowiada zwołanie Soboru Watykańskiego II. Cele i zamięryzenia przyporządkowane Soborowi, opracowane w sposób wyczerpujący w przemówieniu na jego otwarcie dnia 11 października 1962 roku, są oryginalne, choć nie chodzi w nich o zdefiniowanie nowych prawd, ale o wyeksponowanie nauki

[doktryny] tradycyjnej w sposób bardziej odpowiadający współczesnej wrażliwości. Jan XXIII zaprasza raczej do uprzywilejowania miłosierdzia i do dialogu ze światem niż do potępiania i przeciwstawieństwa, w odnowionej świadomości, że misja Kościoła obejmuje wszystkich ludzi.

Jego wysiłki na rzecz pokoju były nieustanne: w swoich Encyklikach *Mater et Magistra* (1961) i *Pacem in terris* (1963), a także w jego zdecydowanej interwencji w sytuacji ciężkiego kryzysu na Kubie jesienią 1962 roku. Prestiż i uznanie powszechne dla tego Papieża można było mierzyć patrząc na ostatnie tygodnie jego życia, kiedy to wzruszony świat otacza łożę boleści umierającego Papieża i przyjmuje z głębokim bólem wiadomość o jego odejściu wieczorem 3 czerwca 1963 roku.

